

१६६९

म. ग्रं. सं. ठाणें

विषय

११०५

सं. क्र.

१५३६

गीत-सुवर्ण

REFBK 0011963

REFBK-0011963

सुधांशु

राठी प्रेम सा । , ठा । . स्वामी.

अनुक्रम २६३५० . वि: ...

क्रमांक .. १८१५... नों दि: ... २-२-६१

गीत-सुवर्ण

भक्तिभाव-गीत-संग्रह

REFBK-0011963

REFBK-0011963

कवि

सुधांशु

ज्योत्स्ना प्रकाशन, मुंबई ४

मूल्य ७५ नये पैसे

© सुधांशु, १९६१

- प्रकाशक :
ल. गो. परांजपे
ज्योत्स्ना प्रकाशन
५५/१४ मुगभाट, मुंबई ४
- मुद्रक :
वा. ग. ढवळे,
कर्नाटक मुद्रणालय,
चिरावाजार, मुंबई २
- प्रथमावृत्ति
२६ जानेवारी १९६१

श्री. आप्पासाहेब इनामदार
रजि० गांधर्व महाविद्यालय मंडळ
व

सौ. मालती इनामदार
यांना अर्पण

सुधांशु-साहित्य

१ कौमुदी [काव्य]	७ गीत - सुवर्ण [भावगीत]
२ विजयनी [काव्य]	८ ने. स्वातंत्र्यसंग्राम [पोवाडा]
३ जलवती [काव्य]	९ खडकांतील झरे [लघुकथा]
४ उगव तारे [प्रा. काव्य]	१० चतुरादेवी [बालकथा]
५ दत्तजन्म [संगीतिका]	११ सुभाषकथा [बालकथा]
६ गीत-सुगंध [भावगीत]	

भाव-फुलें

माझ्या गीतांवर महाराष्ट्रांतील रसिकांनीं अपार प्रेम केलें. माझा पहिला गीतसंग्रह 'गीतसुगंध' तर वर्ष संपण्यापूर्वीच संपला.

कुणाचे कसे आभार मानूं ? कोणत्या शब्दांनीं ? वृत्ति भारावते. शब्द थिटे पडतात.

माझ्या गीतांचे महाराष्ट्रांतील गायकगायिकांनीही खूप लाड केलें - कोड-कौतुक केलें. कुणाकुणाचा नामोल्लेख करूं ?

कुणी भक्तिगीतें आळविलीं, कुणी गौळणीं रंगविल्या. कुणी भावगीत सजविलें. कुणी स्वरसाज दिला. या सर्वांबद्दल मी कृतज्ञ आहे.

ग्रामोफोन कंपनीचे - श्री. जी. एन्. जीशी, श्री. रेळे, श्री. कामेकर, श्री. सोहनी यांचाही मी ऋणी आहे.

भारतीय नभोवाणीचें विस्मरण तर अशक्यच.

'गीतसुवणेचे' प्रकाशक - श्री. ल. गो. परांजपे यांनीं या सुवर्णाचा सुंदर अलंकार बनवून रसिकांचे हातीं दिला आहे. त्यांचे आभार.

शेवटीं मराठी रसिकतेला मंगल प्रणाम.

सुधांशु

सुधांशु-सदन

औदुंबर [सांगली]

१४ जानेवारी १९६१

दत्तदिगंबर

दत्तदिगंबरं दैवत माझे
हृदयीं माझ्या नित्य विराजे !

अनसूयेचें सत्व आगळें
तिन्ही देवही झालीं बाळे
त्रैमूर्ती अवतार मनोहर

दीनोद्धारक त्रिभुवनीं गाजे

१

तीन शिरें, कर सहा शोभती
हास्य मधुर शुभ वदनावरती
जटाजूट शिरीं, पायिं खडावा,
भस्मविलेपित कांती साजे

२

पाहुनि प्रेमळ सुंदर मूर्ती
आनंदाचे आंसू झरती
सारे सात्विक भाव उमंलती

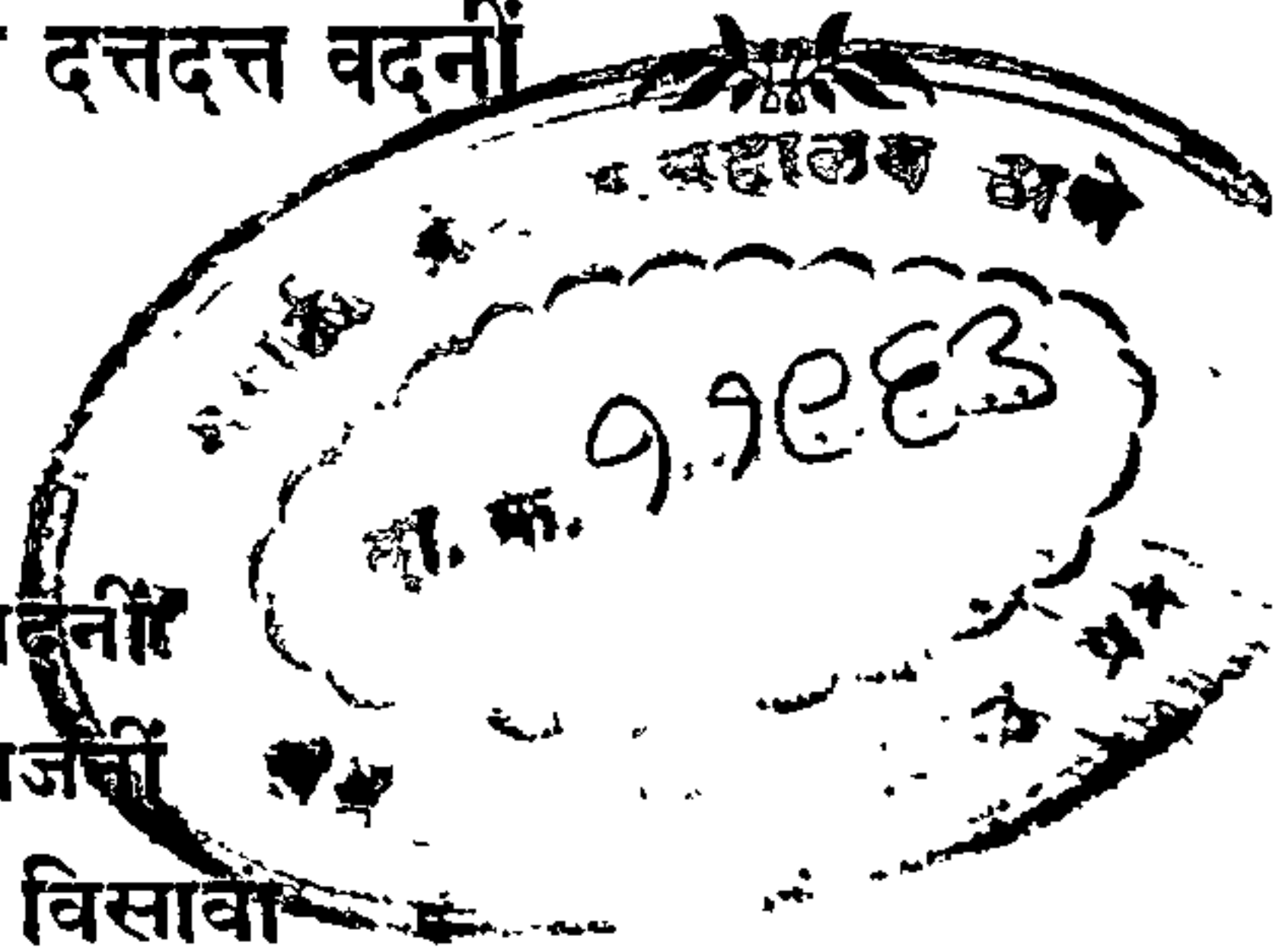
हळुं हळुं सरतें मीपण माझे

३

—सुधांशु

गाउंया दत्तदत्त वदनीं

गाउंया दत्तदत्त वदनीं
गाउंया दत्तदत्त भजनीं
तयावाचुनी कोण विसावा
मनुजाला त्रिभुवनीं !

त्रैमूर्तीं हा दत्तदिगंबर
भस्मांकित तनु सतेज सुंदर .
ऋषिमुनि ध्याती जया निरंतर
स्तविती सुर निशिदिनीं १

कळिकाळासी धाक जयाचा
मायबाप हा निजदासांचा
शेष भागला, वेदपुराणें
थकलीं गुणगायनीं २

दत्तदिगंबर मधुर चंद्रमा
चकोर बनुनी सेवूं सुषमा
वारकरी अम्ही अमरपुरीचे
नाचूंया रंगणीं ३

दत्तगुरु जय दत्तगुरु

दत्तगुरु जय दत्तगुरु
भक्तजनांचा कल्पतरु !

अनसूयेचा होउनि नंदन
त्रैलोक्याचें फुलवी नंदन
तापदग्ध या मरुभूमीवर
लागे अमृतमेघ झरू

१

हा योग्यांचा योगी गुरुवर
दासावरि करि मायापाखर
भवसागर अति दारुण त्यांतुन
पार कराया हो तारू

२

दत्तगुरुपदिं जे जन रतले
जन्ममृत्युभय त्यांचें सरलें
पाप ताप अन् दैन्य हराया
दत्तगुरुचे चरण धरूं

३

८

पाहुंया दत्तात्रय मूर्ती

पाहुंया दत्तात्रय मूर्ती
मुखानें गाऊं गुण कीर्ती !

गुरुची भस्मांकित काया
जटेचा शोभे भार जया
तपाची तेजस्वी कांती १

गुरुवर योग्यांचा योगी
विरागी आत्मसुखा भोगी
अंतरीं सुरही आळविती २

गुरु हा करुणेचा सिंधू
गुरु हा दीनाचा बंधू
गुरुपदीं सर्व सुखें वसती ३

गुरुला भावफुलें वाहूं
कृपेच्या अमृतांत न्हाऊं
निरंतर पावूं सुखशांती ४

घडिघडी स्मरतें मी अंतरीं
गुरूची प्रतिमा ती साजिरी !

वदनीं शांती, कांती सुंदर
तेज पाहुनी लाजे भास्कर
करुणादृष्टी बघे चराचर
अथांगमाया उरीं

१

ध्यान शुभंकर त्रैमूर्तीचें
भान हरपवी तनूमनाचें
ऋषीमुनीही नित्य पूजिती
हृदयाच्या मंदिरीं

२

दत्तगुरू मी सतत चिंतितें
गुरुनामीं मी रंगुन जातें
मंगल चरणीं हळूं अर्पितें
भावगीत मंजिरी

३

सखे मी औदुंबर पाहिलें
गुरुचे दिव्य चरण वंदिले !

कृष्णा वाहे शांत मनोहर
निसर्ग नटला अनुपम सुंदर
वृक्षवरांच्या कुशींत हरिचें
वैकुंठच शोभलें

१

विमल पादुका तीरावरती
हृदयिं निरंतर सुरगण ध्याती
ध्यानीं मी रंगता अनावर
देहभाव लोपले

२

क्षणांत विरुनी सारी खळबळ
झालें अंतर प्रशांत निर्मळ
त्या शांतीच्या सुखांत अजुनी
मन माझें रंगलें

३

कौसल्येचें शतजन्मींचें
भाग्य फळा आलें
हिचिया उदरीं वैकुंठीचें
परब्रह्म जन्मलें !

अंधारांतुन प्रकाश उमले
दशरथजीवन कृतार्थ झालें
रघुवंशाचें नाम सुमंगल
त्रिभुवनांत उजळलें

१

अवतरले श्री रघुपतिराघव
देव मांडिती नभीं महोत्सव
आणि उधळिती अयोध्येवरी
कल्पतरूचीं फुलें

२

वेडी झाली गोकुळ नगरी
हर्ष न माये पुरी अंबरीं
हर्षोन्मादें चराचरांच्या
हृदयीं नंदन डुलें

३

निर्भय झाले देव मुनीवर
थरथरलें असुरांचें अंतर
राम जन्मतां पृथ्वीवरती
धर्मराज्य जन्मलें

४

सखि हेत मनींचे पुरतिल कां ?
श्री रघुपति माझे होतिल कां ?

रघुरायाचें रूप गोजिरें
मंगलकीर्ती गाती वारे

शामसुलोचन दशरथनंदन

जनकसुतेला वरितिल कां ?

१

स्वयंवराचा भरला मांडव

त्यांत शोभती माझे राघव

कोमल अपुल्या कमलकरांनीं

शिवचापाते धरितिल कां ?

२

लवे पापणी, बोले कोकिल

शुभ शकुनाची येते चाहुल

सांग सखे ग राम मदनतनु

मजला 'माझी' म्हणतिल कां ?

३

रामचंद्र चालले मंदमंद पाउलीं
जनकनंदिनी सवे मंदचरण चालली !

वलुनि सहज मागुती
पाहतात रघुपती
दाटल्या नभांतुनी उष्णधार धावली १

विकल वल्लरी लता
अश्रुधार पाहतां
पक्षिपंख टाकित्ती, जन्हवीहि थांबली २

पाहतांच आसवें
रामहृदय कालवें
गहिवेरे वसुंधरा आसवांत नाहली ३

विठ्ठलाचे भेटी आला संतमेळा
भीवरेच्या कांठीं रंगला सोहळा ।

भव्य वाळवंटीं
भाविकांची दाटी
वाहे खळखळा भक्तिभाव भोळा १

वाजती मृदंग
रंगले अभंग
येती पांडुरंग सोडुनि राऊळा २

विमानांची दाटी
होय नभापोटीं
देवांच्या अंतरीं सुखाचा उमाळा ३

झालें विश्व धुंद
प्राशुनी आनंद
आनंदाचा कंद डोलतो सावळा ४

पांडुरंग पांडुरंग नामघोष चाले
नामघोष कल्लोळांत संत दंग झाले !

टाळ मृदंग वाजती
संत कीर्तनीं नाचती
आत्मानंद भीवरेंत भक्तिभाव न्हाले १

वाळवंटिं नाम रंगे
नाम भीमेंत तरंगे
स्थिरचर संतासंगें ' पांडुरंग ' बोले २

पांडुरंग पांडुरंग
भजनीं हो विश्व दंग
पांडुरंगही रंगून नामरंगीं डोले ३

1

विठुराजा माझ्या ग आवडीचा
विठु माझा राणा ग पंढरीचा !

माझ्या विठुचा सावळा रंग
विठुनामीं संत झाले दंग
पाठिराखा विठु ग पतितांचा १

विठु उभा विटेवरी छान
विठुरायाचें सुंदर ध्यान
टिळा शोभे विठुला कस्तुरीचा २

तुकारामास लावि विठु वेड
विठु झाला दामाजिसाठीं धेड
भोळा विठु भुकेला भाविकांचा ३

मीही झालें विठुसाठीं वेडी
तोडिली मी संसाराची बेडी
मार्ग माझा विठुच्या नगरीचा ४

पुंडलिका तूं बरवें केलें

भीमाकाठीं देव आणिले !

मायपित्यांची मंगल सेवा

सर्वसुखाचा तो तुज ठेवा

देव तुला मग कसा दिसावा

अघटित घडलें, श्रीविष्णूंनीं

‘ वर घे ’ म्हणुनी तुलाःयाचिलें

१

थांबायास्तव वीट फेंकिली

मूर्ति तीवरी उभी सावळी

युगें युगें जरि सरुनी गेलीं

परब्रह्म हें इथें तिष्ठतां

वैकुंठीच वैभव नटलें

२

पंढरपुरिचा थाट आगळा

तिन्ही त्रिकाळीं गोड सोहळा

विठ्ठल कैवल्याचा पुतळा

भक्तीच्या भीमैत डुंबतां

अगणित पापी तरले तरले

३

पंढरिच्या वाटे
उधळिती सुगंध

सडे अमृताचे
वाग गुलाबांचे !

पंढरिच्या वाटे
पुष्पपाकळ्यांनीं
करिती रंजन

पायघड्या छान
घातल्या जपून
पाखरें मनाचें

१

पंढरिच्या वाटे
भजनीं कीर्तनीं
घडतें दर्शन

घुमती अभं
संत झाले दंग
संत सज्जनांचें

२

पंढरिच्या वाटे
पडे पुण्यगांठी
मोक्षाची ही वाट

पाउली पाऊली
पातकांची होळी
साधन सुखाचें

३

देव माझा विठू सावळा •

देव माझा विठू सावळा
माळ त्याची माझिया गळा !

- विठू राहे पंढरपुरीं
वैकुंठच हें भूवरी
भीमेच्या कांठीं डुल भक्तिचा मळा १
- साजिरें रूप सुंदर
कर्णें झळके पितांबर
कंठांत तुळशिचे हार कस्तुरी टिळा २
- भजनांत विठू डोलतो
कीर्तनीं विठू नाचतो
रंगतो खुळा भक्तांचा विठुला लळा ३

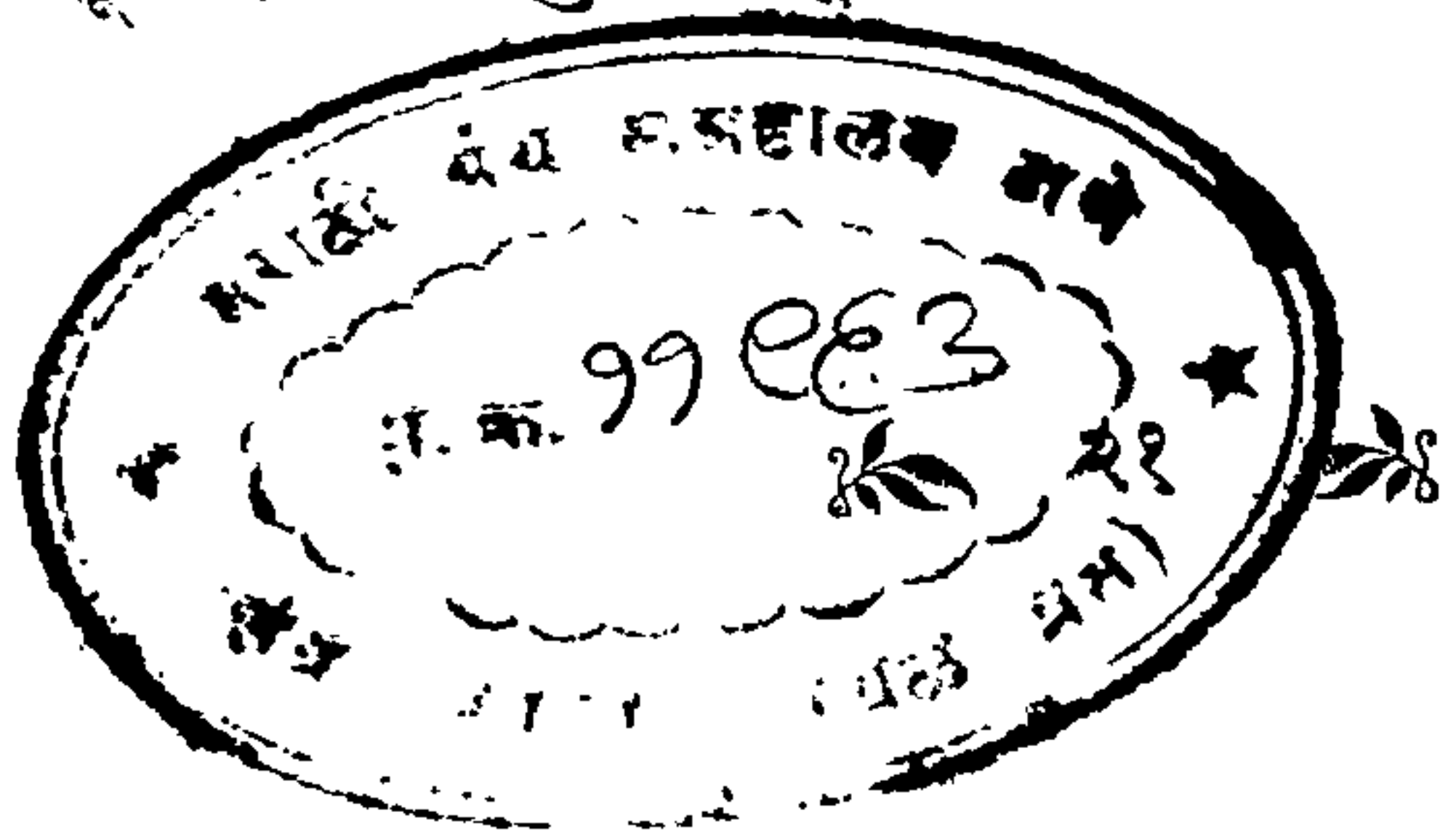
दीन मी पतित माझे कूळ
तुझ्या मी चरणींची रे धूळ !

तुझे मज दर्शन अंतरले
कशी मग वाहं सांग फुले
तुझ्यास्तव अंतर हे व्याकूळ १

कुठे तव पाहं रे रूप
कसे मी जालं रे पाप
हवी मज तुझ्या कृपेची झूल २

नमन मी कळसाला करिते
सावळे रूप तिथे बघते
पंढरी हे माझे राऊळ ३

नको मज अन्य प्रभू कांहीं
लीन हे चित्त तुझ्याः पार्यो
तूच मज सर्व सुखाचें मूळ ४

कुणि म्हणोत मजला कांहीं

मी रतलें हरिच्या पार्यीं

ग मी रतलें हरिच्या पार्यीं !

संसारिं मम मन लागेना

काम सुचेना धाम सुचेना

त्यजिली मी तर वडिलजनांची भीतीमर्यादाही

१

पतिसेवेचा होइ अनादर

हरिप्रेमानें भरलें अंतर

वनुनी मी निःस्संग नाचतें खुल्या दिशा मज दाही

२

नाम हरीचें माझ्या वदनीं

रूप हरीचें माझ्या नयनीं

हरिमय माझें अवघें जीवन कणकण हरिमय होई

३

नकोस येऊं द्याया दर्शन
तुला पाहतों मी रात्रंदिन !

दिशा उजळतां उषा हांसते
त्यांत तुझें प्रतिबिंब डोलतें
हास्य तुझें रे खुले मुलायम
झुळझुळणाऱ्या रविकिरणांतुन १

संध्या शोभे शांत मनोहर
त्यांत झुलें तव प्रसन्न अंतर
चंद्रकरांतुन हर्ष उधळिसी,
जगा लाभते शुभ आश्वासन २

केव्हां उठतें प्रचंड वादळ
क्षोभ मनींचा तुझ्याच केवळ
महाघोर प्रळयांत याचितों
तुझ्या कृपेचें अमृतसिंचन ३

त्रिभुवनपालक तूं करुणाघन
प्रेम उधळिसी चराचरांतुन
लीला नाटक अतुल दाविसी
या रूपांतुन त्या रूपांतुन ४

त्रिभुवनपालक जरि मी ईश्वर
मी भक्तांचा झालों चाकर !

अर्जुन माझा भक्त जिवाचा
असे सारथी मी तर त्याचा
स्वामी माझा पार्थ धनुर्धर १

पुंडलिकाचा भाव गोमटा
सोडुनि आलों मी वैकुंठा
युगे युगे मी उभा विटेवर २

सार्वत्याचा मळा राखितों
कुंभाराची माती मळितों
देवभक्त हें सरलें अंतर ३

कशास पूजा या जपमाळा
भक्तिविना हा व्यर्थ सोहळा
भक्तिस्तव मी श्रुधित निरंतर ४

जें हरिसाठीं सुंदर तें
सुंदर तें जें हरि भजतें !

हरिभजनीं रत सुंदर वाणी
हरियश गाती सुंदर गाणीं
हरिसेवक जन सुंदर ते १

नयनहि सुंदर जे हरि बघती
कर्णहि सुंदर हरिगुण श्रवती
हरिपादिं नत शिर सुंदर तें २

हरि चिंतन करीं त मन सुंदर
झिजे हरीस्तव ती तनु सुंदर
हरिमय जीवन सुंदर तें ३

तें स्थल सुंदर श्रीहरी जेथें
त्रिभुवनिं सुंदर हरिशी नातें
सुंदर सुंदर हरिपद तें ४

सजा दे देपण असली नको

सजा द देपण असली नको
मनांतिल प्रेम हिरावूं नको !

बुडविशील जरि मला सागरीं
नाम असावें तुझेंच अधरीं
ध्यान असावें तुझें अंतरीं, त्याते अंतर नको १

तुडव मला तूं तुझ्या पदतलीं
घाव गदेचा खुशाल घाली
भूषण तें मी मिरविन भालीं, तें तरि चुकवूं नको २

लोभ असो पण तुझा असूं दे
राग असो पण तुझा असूं दे
उरीं उपेक्षा प्रभो नसूं दे, ती निर्दयता नको ३

कुंजवनीं सखे ग मला जाउदे
शामसुंदर रूप मला पाहुदे !

मुरलिचे घुमति गडे सूर
यमुनेला स्वरांचा चढे पूर

तरगांत स्वरांच्या मला पोहुदे १

किति खेळ हरिचे बाई गोड
मधुबोलांनीं लावितो हा वेड

हरिसाठीं वेडी ग मला होउदे २

याच्या थट्टेचा येतो बाई राग
कित्ती सोसावा छळ तूंच सांग

लटक्या रागाचं लेणं मला लेउदे ३

हरिविणे सुचेना मज कांहीं
ध्यानीं मनीं ध्यासच दुजा नाहीं

कार्लिदींत प्रेमाच्या मज न्हाउदे ४

राधिके सांज झाली ना !

राधिके सांज झाली ना !

गोपिके सांज झाली ना !

झडकरी जा अपुल्या सद्ना !

आलीस कधींची राधे यमुनेवर

कां अजुन भेटला नाहीं शारंगूधर

करणार प्रतीक्षातरी किती सांग ना ? १

निःस्तब्ध काठ तर यमुनेचा जाहला

या संध्यालाया भिववितील ग तुला

ग्रासिले तमानें यमुनेच्या जीवना २

गुंतला कुणासह मोहन कोठेतरी

विसरला तुला ग लबाड तो श्रीहरी

नच ओळखिले तूं अजुनी त्याच्या गुणा ३

नको रे तुझा खेळ नको रे तुझा पावा
मी सासुरवाशिण साधु नको दावा !

तूं नंदाचा रे नंदन अति लाडका
अन् संसाराचा पाश माझिया सुखा

मन दोहीकडे, मेळ कसा रे जमावा १

हे तुझे सौंगडी खट्याळ भारी हरी
करितात कुठेंही माझी बघ मस्करी

कुणि सांगितल घरीं, बोलतिल सासुजावा २

यमुनेवर जातां नकोस अडवूं वाद्
हा घाट कुजबुजे होइल रे बोभाद्

माझ्या मनांतला भाव तुला तरी समजावा ३

राधिके झालिस कां बावरी ?
गुंतले सांग कुठें श्रीहरी ?

पळ न जायचा तुझ्यावाचुनी
ध्यास त्याचा तुला निशिदिनीं
कसे कुणावर रुसले - गेले
तुला नकळता दुरी !

१

दिसे न शामल वदन मनोहर
सुरस साजिरी मूर्ती सुंदर
नाहीं वाजली हरिची
मंजुळ मनहारी बासरी

२

नकोस आणूं नयनीं पाणी
येइल ग तो शारंगपाणी
असेल केली तुझी मस्करी,
नको झुरूं अंतरीं

३

शीळ कुणाची सूर कशाचे ?
मधुर भाव कां नयनीं नाचे ?
नकोस नाचूं थांब जराशी,
बोल तरी पळभरी

४

कुठें ग चाललीस गौळणी ?
उगवला नाही वासरमणी !

तमाचें रेंगाळें पाउल
अजुनि ना तेजाची चाहुल
गोकुळ नगरी अजुनि
न काढी झोपेची ओढणी १

अजुनि नच किलविलतीं पांखरें
धुंद नच स्वप्नांची ओसरे
अशा अवेळीं एकटीच तूं
सोवतिला नच कुणी २

मुरलिचा आला कां ग स्वर ?
उभा कां माधव यमुनेवर ?
जगावेगळ्या या वेडाला
वेड म्हणावं कुणी ! ३

मी यमुनाकिनारीं फसलें ग
माझी मलाच हरवुन बसलें ग !

हा कृष्ण अतिच उद्धट
फोडी दह्यादुधाचे घट
मी धीट परी-तां चतुर हरी - तो
हसतां मीही हसले ग ? १

बोलणार नव्हतें मुळीं
तो बोलुन फुलवी कळी
किति गोड हरी-मम भान हरी-
हें लाघव याचें कसलें ग २

याच्यापुढें धिटार्ई पळे
अभिमान पुरा विघळे
घट माझा फुटे-उरीं प्रीत नटे,
नवसुखांत मी रसरसलें ग ३

येतो स्वप्नांत बाई श्रीहरी !
रूप सावळें, तेज आगळें,
भाळावर कस्तुरी !

काळी घोंगडी खांद्यावरती
तुळशीमाळा गळ्यांत रुळती
मंजुळ मंजुळ वाजवितो हा
मनहारी बासरी

१

मोर मुगुट शिरीं, कटी पितांबर
कानि कुंडलें डुलती सुंदर
कोटि मदनही ओवाळावे
याच्या कांतीवरी

२

कमलवदन हा हळुच हसुनी
खुणावितो ग कमलकरांनीं
खट्याळ माधव स्वप्नांतहि
मज छळितो नानापरी

३

इथेंच आणी या बांधावर -

अशीच शामल वेळ

सख्यारे किती रंगला खेळ !

शांत धरित्री शांत सरोवर
पवन झुळझुळे शीतल सुंदर
अबोल, अस्फुट दोन जिवांचा
अवचित जमला मेळ

१

रात राणिचा गंध दर्वळे
धुंद कांहिसे आंतुन उसळे
चंद्र हासला, लवलीखालीं
नक्षत्रांची वेळ

२

पहाटच्या त्या दवांत भिजुनी
विरली हळुं हळुं सुंदर रजनी
स्वप्न सुमांवर अजुनि तरंगे
ती सोन्याची वेळ

३

सख्या मी येऊं कां रे आंत ?

दाटलि रे बाहेर भयकर

काळोखाची रात !

मिटली जगतामधलीं दारें

मठींत दडलें जीवन सारें

मला कुणाची सोबत रे

या भीषण अंधारांत ?

१

वादळ उठलें दिशा कापती

कशी सावरू तनु थरथरती

थरथरते आंतली जिवाची

नाजुकशी फुलवात

२

पाउस आतां येइल राया

कुठें लपवुं ही दुबळी काया

सख्या उबारा दे रे तुझिया

सोन्याच्या सद्नांत

३

चंद्राच्या घरांत लागले दिवे

चंद्राच्या घरांत लागले दिवे
कसं सांगूं - काय मज हवे !

या शीतल झुळुकांतुन
ते स्मरती हसरे क्षण
तो नंदनवनिंचा सुगंध मज आठवे १

ही नर्भी चंद्ररोहिणी
मी एकलीच विरहिणी
सुममाला सुकली ओघळलीं आसर्वे २

चंद्रा - निरोप तरि सांग ना
सांग - ना - झुरे मोहना
जा सांग अजुनही आस उरीं पालवे ३

मी सुगंध उधळित आलें रे
तुझ्या पथावर मृदुल फुलांची
पायघडी मी झालें रे !

कलावंत तूं कलावती मी
चंद्रोहिणी जोडी नामी
सौंदर्याचें वेड तुला मी
नवसुंदरता ल्यालें रे १

चरणीं माझ्या मधुर नूपरे
नयनि नाचती भाव हासरे
नवनवतीच्या प्रीतफुलांनीं
तनुमन माझें नटलें रे २

तव अधरींचें मृदुल हास्य तें
तुझ्या मनींचें गूज सांगतें
अबोल जरि तूं, ओळखिल मी
तुजला मी आवडलें रे ३

मी मधुर स्वरांची राणी

मी मधुर स्वरांची राणी
आलें घुमवित मंजुळ गाणीं !

रसिकराज तूं खरा मोहना
तुजसाठीं ही कला साधना

तुझी नि माझी प्रीत पुराणी १

मधुवीणेच्या झंकारांतुन
मृदुभावांचें फुलविन उपवन

पूजिन तुज मी स्वरसुमनांनीं २

विसरुन जाऊ रे मी तूपण
विसरुन अवघें ऐहिक जीवन

सूरसागरीं जाऊं विरुनी ३

मनीं माझिया नटलें गोकुळ
मी राधा तूं कान्हा प्रेमळ !

वाजवितां तूं मधुर बासरी
नंदन माझ्या फुलें अंतरीं
फुटते घागर, भिजते साडी,

खट्याळ हसतें कालिंदीजळ १

मथुरेच्या रे वाटेवरती
आडविसी तूं धरुनी हातीं
खुशाल लुटिसी दहिदुधलोणी,

गोपसख्या तूं भारी अवखळ २

यमुनाकाठीं रास रंगतो
रमतो आपण मीपण हरतो
अंध जगाला कशी दिसावी -

अपुली प्रीती - अपुलें गोकुळ ३

कशी समजावूं कोणाला
कशि ग समजावूं कोणाला
म्हणति जन वेड लागलें हिला !

मज संध्येचे रंग खुलविती
चंद्र चांदण्या गूज सांगती
मध्यान्हीचा शीतल वारा
शीळ घालितो मला १

ठा आवडूं लागे कविता
हाताची कळे रम्यता

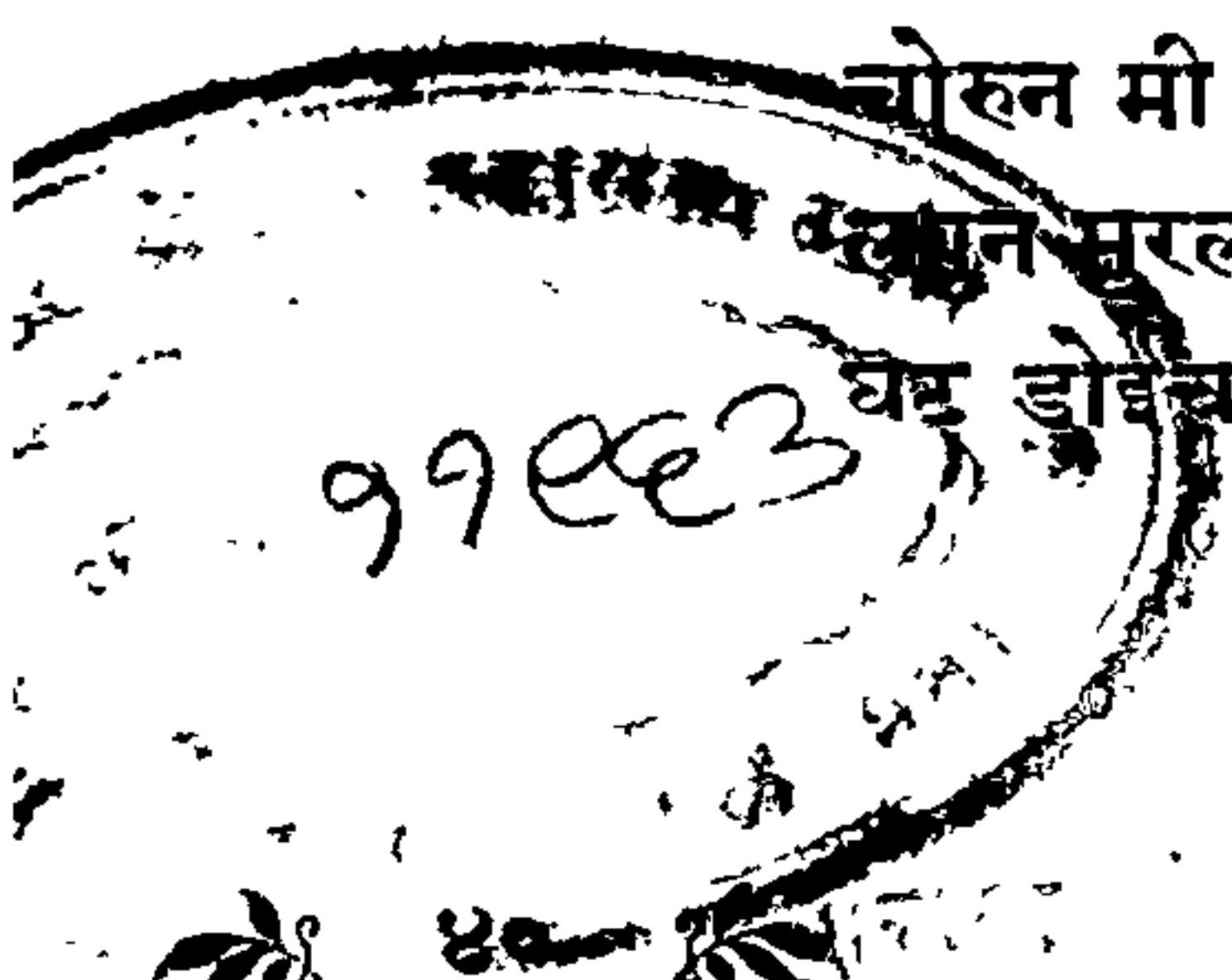
मी माझ्याशी हसतें, पुसतें -
गुपित माझे मला २

चोरुन मी यमुनेवर जातें

चोरुन मुरलीसूर ऐकते

घब घोव्या फुटे,

जीव या भासांतच रंगला ३

अनुक्रमांक २६३४०... वि: ...

क्रमांक ९५९६... नों: दि: २१/२/६६